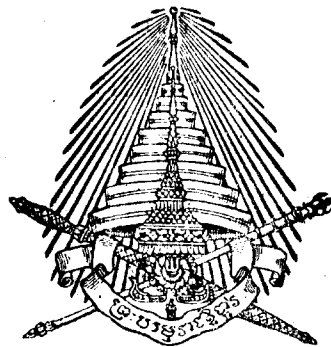

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยวินัยทหาร (ฉบับที่ ๕)

พุทธศักราช ๒๔๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวชิราวุธ

ตราไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๕ หน้า ๑๘๒๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๘๐

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร ให้เหมาะสมแก่ลักษณะปกครองทหารในปัจจุบัน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ภาคทัณฑ์ คือ ผู้กระทำความผิดอันควรต้องรับทัณฑ์สถานหนึ่งสถานใดดังกล่าวมาแล้ว แต่มีเหตุอันควรปราณี จึงเป็นแต่แสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏ หรือให้ทำทัณฑ์บนไว้”

ทัณฑ์กรรมนั้น ให้ระงับการสุภาพ การโยธา ฯลฯ เมื่อพ้นจากหน้าที่ประจำซึ่งตนจะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว หรือปรับให้อยู่เวรยาม นอกจากหน้าที่ประจำ

วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๑๘๒๖

กัก คือ กักตัวไว้ในบริเวณใด บริเวณหนึ่ง ตาม แต่จะกำหนดให้

ขัง คือ ขังในที่ควบคุมแต่เฉพาะคนเดียวหรือรวมกันหลายคนแล้วแต่จะได้มีคำสั่ง

จำขัง คือ ขังโดยส่งไปฝากให้อยู่ใน ความควบคุมของเรือนจำทหาร

นอกจากทัณฑ์ ที่กล่าวไว้นี้ ห้ามมิให้คิดขึ้นใหม่ หรือใช้วิธีลงทัณฑ์อย่างอื่นเป็นอันขาด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ถ้าผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ได้สั่งลงทัณฑ์ผู้กระทำความผิดไป ขาน จ้างแล้วและผู้รับทัณฑ์ ขังนั้นกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์จะสั่งเพิ่มทัณฑ์ ก็ได้ให้พิจารณาตามกำหนดทัณฑ์ที่ได้สั่งไว้แต่เดิมนั้นก่อน ห้ามมิให้กำหนดเวลาให้ผู้ต้องถูกลงทัณฑ์ ทั้งกำหนดเดิมและกำหนดที่เพิ่มใหม่รวมกันเกินกว่า กำหนด อำนาจ ของผู้ สั่งลงทัณฑ์ นั้นเป็นอันขาด หากผู้กระทำความผิดนั้นควรต้องรับทัณฑ์เกินกว่ากำหนด

เล่ม ๕๔ หน้า ๑๘๒๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๘๐

อำนาจของผู้ที่จะส่งลงทัณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ปฏิบัติการตามที่
กล่าวไว้ในมาตรา ๑๕ แห่งหมวดนี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ. อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

(๓) มาตรา ๔ เดิม ซึ่งความในมาตรา ๓ แห่งพระราช
บัญญัติฉบับนี้ให้ยกเลิกข้อความ ดังนี้

“มาตรา ๔ ภาคทัณฑ์ คือ ผู้กระทำความผิดอันควรต้อง
รับทัณฑ์แต่หนึ่งสถานใดดังกล่าวมาแล้ว แต่มีเหตุอันควรปราณี
จึงเป็นแต่แสดงความผิดของผู้ให้ปรากฏ หรือให้ทำทัณฑ์บนไว้

ทัณฑ์วารมณนั้น ให้กระทำการสุชา การโยชา ฯลฯ เพิ่มจาก
หน้าที่ประจำซึ่งตนจะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว หรือปรับให้อยู่เวรยาม
นอกจากหน้าที่ประจำ

กัก คือ กักตัวไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งตามแต่จะกำหนดให้
ขัง คือ ขังในที่คุมขังแต่จะเพาะคนเดียวหรือรวมกันหลายคน
แล้วแต่จะเห็นควร

วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๘๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๑๘๒๘

จำขัง คือ จำตรวนแล้วขังในที่ควบคุม
นอกจากที่นั้น ทักกล่าวไว้ห้ามมิให้คิดขังใหม่ หรือใช้วิธี
ลงทัณฑ์อย่างอื่นเป็นอันขาด”

(๒) มาตรา ๑๘ เดิม ซึ่งความในมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติฉบับนี้ให้ยกเลิก มีข้อความดังนี้

“มาตรา ๑๘ ถ้าผู้ มีอำนาจลงทัณฑ์ ได้สั่งลงทัณฑ์ผู้กระทำความผิด
ในฐานะจำขัง หรือขังแล้ว และผู้ที่รับทัณฑ์จำขัง หรือขังนั้นกระทำความผิดซ้ำอีก ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์จะสั่งเพิ่มทัณฑ์ ก็ได้ให้พิจารณา
กำหนดทัณฑ์ที่ได้สั่งไว้แต่เดิมนั้นก่อน ห้ามมิให้กำหนดเวลาให้
ผู้ต้องถูกจำขังหรือขัง ทั้งกำหนดเดิมและกำหนดที่เพิ่มใหม่นั้น
เกินกว่ากำหนดอำนาจของผู้สั่งลงทัณฑ์นั้นเป็นอันขาด หากผู้กระทำความผิด
นั้นควรต้องรับทัณฑ์เกินกว่ากำหนดอำนาจของผู้ที่ จะสั่งลงทัณฑ์นั้น
แล้วก็ได้ให้ปฏิบัติตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๕ แห่งหมวดนี้”